

Enkepenſion af et Præſteſald ſkal beregnes til $\frac{1}{3}$ af Kaldets viſſe Indtægter. Ligefom denne Enkepenſion nu i ſig ſelv er lille nok, hvorfor det ogſaa er bekiendt, at de fleſte Præſteenker, ſom ikke have privat Formue — og det er kun ſaa — befinde ſig i meget trange Wilkaar, ſaaledes er ogſaa dette Tillæg til en entlediget Præſts Penſion ikke meget ſtort; det vil heraf fremgaae, at de Penſionsbeløb, hvorom her er Tale, ere meget ſmaa, og at den Krigsskat, ſom kunde indvindes ved at beſkatte dem, vilde være af meget ringe Betydning for Staten. Jeg maa endnu, da jeg har taget Ordet om denne Paragraph, gjøre en Bemærkning, ſom tildeels angaaer en Uagtsomhed af mig ſelv, men hvorpaa jeg troer, der vil kunne raades Bod. Det er foreſlaaet i denne Paragraph, jeg troer, det er i den 9de Paſſus, at de Biſkopper, ſom have andre Indtægter end faſt Gage, ſkulle udrede en Krigsskat, ſom ſkal beſtemmes efter en Beregning af Indtægternes Gjennemſnitsbeløb i de ſidſte 5 Aar. Forſlaget om denne Beregningsform er ikke udgaaet fra mig, men, da det var kommet ind i Lovudkaſtet, burde det ikke, det indrømmer jeg, være undgaaet min Opmærksomhed, at der her var en ſiden Ubillighed. Jeg er ſenere bleven opmærksom derpaa, men jeg havde haabet, at der fra en anden Side vilde blive ſtillet det nødvendige Forſlag til en Forandring, og jeg har endnu ikke opgivet Haabet om, at Udvalget, naar det bliver opmærksomt paa Ubilligheden, vil ſtille det i ſaa Henſeende fornødne meget lette Forandringſforſlag til den tredie Behandling. Ubilligheden ligger nemlig deri, at Krigsskatten ſkal udredes efter en Gjennemſnits-Beregning, ſom opgjøres efter de ſidſte 5 Aar, og, da nu alle de Indtægter udenfor den faſte Gage, ſom Biſkopperne have, ere Kornindtægter, ſaa vil Gjennemſnitsbeløbet efter de 5 ſidſte Aar blive for ſtort i Forhold til hvad Indtægterne virkelig udgjøre i det Aar, i hvilket Krigsskatten ſkal udredes, og jeg troer alſaa, at der maa

raades Bod herpaa ved at faſſe en længere Arrække; i det ringeſte af 10 Aar, efter hvilken Gjennemſnitsbeløbet ſkal opgjøres.

Sjæberning: Da det, ſom ligger nærmest, er det, ſom det er nemmeſt at ſvare paa, ſaa troer jeg dog, den ærede Miniſters Bemærkning ikke rammer ſaa lige, thi Biſkopperne have ogſaa ſaaet de Indtægter ind, ſom blive beſkattede; de have viſtnok ſaaet meget høie Priſer for deres Tiende, ſaa, om man ogſaa kom til at ramme dem lidt haardt, ſaa vilde de, naar de have været lidt ſparſommelige, endnu have diſſe Penge i Lommen. Forøvrigt ſkal jeg ikke miſunde Biſkopperne al den Fordeel, de kunne have paa Krigsskatten, hvis Udvalget i ſaa Henſeende beſlutter ſig til at tilraade det. Det, ſom jeg nærmest vilde have bemærket, var med Henſyn til en Udtaleſſe af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's Amts 4de Diſt. (Krieger). Jeg har, ligefom han, forſtaaet Spørgſmaalet om Beſkatningen af Alpanagerne, ſom et formelt, hvilken Afgjørelſe vi end komme til ved denne Behandling af Loven, thi jeg har foreſtillet mig, at i Finantsloven ſtode Alpanagerne ſaaledes, ſom Thinget i det Hele taget var tilſinds at kunne indrømme dem i Aar, med den fulde Beſlutning, i den Henſeende at gjøre ſaa meget, ſom det ſtod i dets Magt. Saaledes forekommer det mig, at denne Sag har været omtalt engang tidligere her, ſaa at der imellem os ſamtlige ingen Miſforſtaaelse kan være. Hvorledes Loven end formelt indrettes, ſaa er det Realiteten af Sagen, at vi ikke ville forandre en Skilling i det Forſlag, ſom i Finantsloven findes anført for denne Poſt, hverken indirecte eller directe. Saaledes har jeg forſtaaet denne Sag fra det første Dieblik, den kom ind i Salen, ſaaledes har den her været omtalt, og, under det Forbehold maa det vel være, at vi votere alt Mellemlobende.